

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΛΙΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑΣ
 Τμήμα 4ο

Αθήνα, 21 – 01 -2014

Αριθ. Πρωτ.: 367/3800

 Τ. Δ/ση : Λ. Συγγρού 150
 Τ.Κ. : 176 71, Καλλιθέα
 Πληροφορίες : Δ. Γεωργακοπούλου
 Τηλέφωνο : 210 - 928 - 7179
 E-mail : syg022@minagric.gr

ΠΡΟΣ: ΠΔ

Θέμα: «Εφαρμογή Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ε. Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική πολιτική».

1. Γενικές Διατάξεις

Ο Καν.(ΕΕ) 1380/2013 του Ε. Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, στο εξής ονομαζόμενη Κ.Αλ.Π, θεσπίστηκε πρόσφατα, κατήγγησε τον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013 ισχύοντα Καν.(ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου και έχει τεθεί ήδη σε εφαρμογή από 1^{ης} Ιανουαρίου 2014. Ο κανονισμός δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L354/22, στις 28 Δεκεμβρίου 2013.

Ο εν λόγω κανονισμός είναι ένας εκ των τριών κανονισμών που συνιστούν το θεσμικό πλαίσιο της νέας Κ.Αλ.Π, είναι ο βασικός κανονισμός του πλαισίου και συμπληρώνεται με δυο επιπλέον κανονισμούς, με τον Κανονισμό 1379/2013 του Ε. Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειών και με τον Κανονισμό του Ε Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, η επεξεργασία του οποίου βρίσκεται σε εξέλιξη, ενώ αποτελεί στόχο της ελληνικής προεδρίας η ολοκλήρωση και η θέση σε εφαρμογή αυτού. Η λειτουργία της Κ.Αλ.Π θα επανεξεταστεί μετά δέκα χρόνια εφαρμογής, με βάση σχετική έκθεση που θα υποβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο πριν την 31^η Δεκεμβρίου 2022.

1.1 Πεδίο εφαρμογής

1.1.1 Το πεδίο εφαρμογής της Κ.Αλ.Π περιλαμβάνει μέτρα για τη διατήρηση των θαλάσσιων πόρων και τη διαχείριση της αλιείας για το σκοπό αυτό, μέτρα για τις αγορές, οικονομικά μέτρα για τη στήριξη των στόχων της και επιπλέον καλύπτει τους βιολογικούς πόρους γλυκέων υδάτων, την Υδατοκαλλιέργεια καθώς και τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας.

1.1.2 Η Κ.Αλ.Π καλύπτει τις αλιευτικές δραστηριότητες, δηλαδή δραστηριότητες που συνδέονται με την αλιεία, τη ρύψη-πόντιση-σύρση-ανάσυρση αλιευτικών εργαλείων και αλιευμάτων επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση, τη διατήρηση και τη μεταποίηση επί του

σκάφους, τη μεταβίβαση, τον εγκλωβισμό, την πάχυνση και την εκφόρτωση ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων, όταν αυτές οι δραστηριότητες ασκούνται.

α) στο έδαφος των κρατών μελών,

β) από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη εκτός των ενωσιακών υδάτων δηλαδή σε διεθνή ύδατα ή σε ύδατα δικαιοδοσίας τρίτων χωρών και ,

γ) από υπηκόους κρατών μελών με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους σημαίας στο οποίο ασκείται η αλιευτική δραστηριότητα.

1.1.3 Βασικές αρχές της Κ.Αλ.Π είναι η χρηστή διακυβέρνηση, η οικοσυστημική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας, η προστασία των θαλάσσιων βιολογικών πόρων η οποία πρέπει να βασίζεται στην προληπτική προσέγγιση, η διατήρηση της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους και η περιφερειακή συνεργασία..

Η χρηστή διακυβέρνηση βασίζεται, μεταξύ άλλων:

α) Στη σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων σε ενωσιακό, περιφερειακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο,

β) Στην περιφερειακή προσέγγιση, βάσει των περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων,

γ) Στη θέσπιση μέτρων σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις,

δ) Στη συμμετοχή των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων σε όλα τα στάδια από το σχεδιασμό έως την εφαρμογή των μέτρων (σχετική παράγραφος 11 της παρούσας),

ε) Στη διαφάνεια κατά την επεξεργασία των δεδομένων και κατά την πρόσβαση σε αυτά.

1.2. Στόχοι της Κ.Αλ.Π

1.2.1 Η μακροπρόθεσμη διασφάλιση περιβαλλοντικά βιώσιμων αλιευτικών δραστηριοτήτων και η διαχείρισή τους με τρόπο συμβατό, με το στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση.

1.2.2. Η αποκατάσταση και διατήρηση των πληθυσμών των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MBA/MSY), μέσω της εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης. Ο ρυθμός εκμετάλλευσης της MBA πρέπει να επιτευχθεί μέχρι το 2015, όπου είναι δυνατόν και σε προοδευτική βάση με βαθμιαίες αυξήσεις μέχρι το 2020, το αργότερο, για όλα τα αποθέματα.

1.2.3. Η μείωση των αρνητικών επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των Υδατοκαλλιεργειών, στο θαλάσσιο οικοσύστημα, μέσω της εφαρμογής της οικοσυστημικής προσέγγισης.

1.2.4. Η σταδιακή κατάργηση των απορρίψεων και η σταδιακή διασφάλιση της υποχρεωτικής εκφόρτωσης των αλιευμάτων.

1.2.5. Η εξασφάλιση των προϋποθέσεων δημιουργίας μιας οικονομικά βιώσιμης και ανταγωνιστικής αλιευτικής μεταποιητικής βιομηχανίας και χερσαίων δραστηριοτήτων που συνδέονται με την αλιεία.

1.2.6. Η προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας των στόλων σε επίπεδα αλιευτικών δυνατοτήτων που να μπορούν να παράγουν ΜΒΑ.

1.2.7. Η ανάπτυξη βιώσιμων δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας, προκειμένου να συμβάλλουν στην εξασφάλιση επισιτιστικών πόρων και στην απασχόληση.

1.2.8. Η εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου διαβίωσης για όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη την παράκτια αλιεία και τις κοινωνικοοικονομικές πτυχές.

1.2.9. Η δημιουργία αποτελεσματικής και διαφανούς εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και η εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

1.2.10. Η μέριμνα για τα συμφέροντα των καταναλωτών και των παραγωγών.

1.2.11. Η προώθηση των δραστηριοτήτων παράκτιας αλιείας.

1.2.12. Η συνοχή και η συνέπεια με τις απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, καθώς και με άλλες πολιτικές της Ένωσης.

2. Πρόσβαση στα ύδατα της Ένωσης

Τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης έχουν ίση πρόσβαση σε όλα τα ύδατα και πόρους της Ένωσης, ωστόσο τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να περιορίζουν την αλιεία στα αλιευτικά σκάφη που αλιεύουν κατά παράδοση στα ύδατα έως 12 νμ από τις γραμμές βάσης, που τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους. Τούτο σημαίνει ότι στα ελληνικά χωρικά ύδατα τα οποία περιορίζονται στα 6 νμ, δικαίωμα πρόσβασης στους πόρους έχουν μόνο τα αλιευτικά σκάφη ελληνικής σημαίας. Λοιπές ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5 του κανονισμού, δεν αφορούν στην Ελλάδα.

3. Μέτρα για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων.

3.1 Μέτρα διατήρησης

Για την επίτευξη των στόχων της Κ.Αλ.Π, η Ένωση εγκρίνει μέτρα διατήρησης (άρθρο 7 του κανονισμού) και για το σκοπό αυτό διεξάγει διαβουλεύσεις με τα αρμόδια γνωμοδοτικά συμβούλια (περιγραφή των οργάνων αυτών και της λειτουργίας τους κατωτέρω). Τα μέτρα εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές συμβουλές, συμβουλές γνωμοδοτικών οργάνων και κοινών συστάσεων των κρατών μελών.

Τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18 του κανονισμού (περιφερειακή συνεργασία για τα μέτρα διατήρησης) με στόχο την έγκριση μέτρων που αφορούν στη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που ορίζει η ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία (άρθρο 11 του κανονισμού), στην υποχρέωση εκφόρτωσης (άρθρο 15 του κανονισμού) και στα πολυετή σχέδια διαχείρισης (άρθρα 9 και 10 του κανονισμού).

3.2 Είδη μέτρων

3.2.1 Πολυετή σχέδια διαχείρισης.

3.2.2 Καθορισμός στόχων για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση αποθεμάτων και μέτρων για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον.

3.2.3 Μέτρα προσαρμογής της αλιευτικής ικανότητας των αλιευτικών σκαφών στις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες.

3.2.4 Προώθηση επιλεκτικότερων τεχνικών αλιείας, με σκοπό την αποφυγή και τη μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.

3.2.5 Μέτρα για τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων

3.2.6 Καθορισμός ελάχιστων μεγεθών αναφοράς διατήρησης, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 4 σημ.17 του κανονισμού.

3.2.7 Διεξαγωγή πιλοτικών προγραμμάτων για εναλλακτικές τεχνικές διαχείρισης της αλιείας και για εργαλεία που αυξάνουν την επιλεκτικότητα.

3.2.8 Τεχνικά μέτρα

Τα τεχνικά μέτρα μπορούν, μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνουν:

- α) τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών εργαλείων και τους κανόνες χρήσης τους,
- β) τις προδιαγραφές για την κατασκευή των αλιευτικών εργαλείων,
- γ) τους περιορισμούς ή την απαγόρευση της χρήσης ορισμένων αλιευτικών εργαλείων καθώς και αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ορισμένες περιοχές ή περιόδους,
- δ) την αναστολή της λειτουργίας των αλιευτικών σκαφών σε μια ορισμένη περιοχή για μια ορισμένη ελάχιστη περίοδο, προκειμένου να προστατευτούν προσωρινές συγκεντρώσεις απειλούμενων ειδών, γεννητόρων, αλιευμάτων που υπολείπονται του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης.

3.2.9 Μέτρα για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που ορίζει η περιβαλλοντική νομοθεσία

3.2.10 Ορισμός περιοχών αποκατάστασης αποθεμάτων ιχθύων.

Η Ένωση επιδιώκει τον ορισμό προστατευόμενων περιοχών, βάσει της ευαισθησίας των βιολογικών τους πόρων. Στις περιοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται περιοχές όπου υπάρχουν σαφείς ενδείξεις για μεγάλες συγκεντρώσεις ιχθύων κάτω από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης καθώς και τόποι αναπαραγωγής. Στις περιοχές αυτές οι αλιευτικές δραστηριότητες μπορούν να περιορίζονται ή και να απαγορεύονται.

Για το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη προσδιορίζουν κατά το δυνατόν τις κατάλληλες περιοχές και καταρτίζουν κατά περίπτωση κοινές συστάσεις, ενόψει της υποβολής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότασης (διαδικασία άρθρου 18).

3.3. Ειδικά μέτρα

3.3.1 Αρχές και στόχοι των πολυετών σχεδίων.

Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης θεσπίστηκαν για πρώτη φορά με τον κανονισμό 2371/2002 του Συμβουλίου και στη Μεσόγειο τέθηκαν σε εφαρμογή με τον κανονισμό 1967/2006 του

Συμβουλίου. Στην Ελλάδα έχει θεσπιστεί σχέδιο διαχείρισης για την αλιεία που διεξάγεται με γρι γρι (Απόφαση Υπουργού Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας υπ. αρ. 9131.4/2/2012/ΦΕΚΒ 1519 της 4^{ης} Μαΐου 2012) και είναι υπό έκδοση Απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τη θέσπιση σχεδίου διαχείρισης για την αλιεία που διεξάγεται με δίχτυα τράτας βυθού.

3.3.2 Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης καθίστανται πλέον φιλόδοξα και τίθενται σε νέα βάση με το νέο κανονισμό, με βασική κατεύθυνση την επίτευξη της ΜΒΑ των αποθεμάτων ιχθύων.

Στόχος των πολυετών σχεδίων είναι η διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων πάνω από επίπεδα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη ΜΒΑ

3.3.3 Τα πολυετή σχέδια εγκρίνονται κατά προτεραιότητα βάσει επιστημονικών, τεχνικών και οικονομικών γνωμοδοτήσεων και στην περίπτωση που ο στόχος που αφορά στη ΜΒΑ δεν μπορεί να επιτευχθεί, λόγω έλλειψης επαρκών δεδομένων, τα πολυετή σχέδια προβλέπουν μέτρα με βάση την προληπτική προσέγγιση. Κάθε πολυετές σχέδιο προβλέπει την επανεξέτασή του, ιδίως προκειμένου να ληφθούν υπόψη μεταβολές στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

Τα πολυετή σχέδια καλύπτουν :

α) Μεμονωμένα είδη

β) Τη μεικτή αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων σχετικά με τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ αποθεμάτων, τύπων αλιείας και θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

3.3.4 Τα μέτρα που θα περιλαμβάνονται στα πολυετή σχέδια διαχείρισης, καθώς και τα χρονικά όρια για την υλοποίησή τους, πρέπει να είναι αναλογικά προς τους επιδιωκόμενους στόχους και να λαμβάνουν υπόψη τον πιθανό οικονομικό και κοινωνικό αντίκτυπο.

3.3.5 Στις περιπτώσεις όπου οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υποδεικνύουν ότι δεν μπορεί να αυξηθεί η επιλεκτικότητα, ώστε να επιλυθούν συγκεκριμένα προβλήματα της μικτής αλιείας, το πολυετές σχέδιο περιλαμβάνει συγκεκριμένα εναλλακτικά μέτρα διατήρησης, βάσει της οικοσυστημικής προσέγγισης.

3.3.6 Το περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων περιλαμβάνει:

α) Το πεδίο εφαρμογής, όσον αφορά στα αποθέματα, στον τύπο αλιείας και στην περιοχή εφαρμογής.

β) Στόχους που συνάδουν με τους στόχους της Κ.Αλ.Π, καθώς και ποσοτικοποιημένους στόχους, όπως τα ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας και/ή βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής.

γ) Σαφή χρονοδιαγράμματα επίτευξης των ποσοτικοποιημένων στόχων.

δ) Διασφαλίσεις για την επίτευξη των ποσοτικοποιημένων στόχων και επανορθωτικά μέτρα, όπου κρίνονται απαραίτητα.

ε) Μέτρα για τη μείωση των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεπιθύμητων αλιευμάτων και τη σταδιακή κατάργηση των απορρίψεων (εξειδικεύεται με το άρθρο 15 του κανονισμού).

στ) Ποσοτικοποιημένους δείκτες για την περιοδική παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου ως προς την επίτευξη των στόχων.

ζ) Όπου κρίνεται σκόπιμο, συγκεκριμένους στόχους για εκείνο το τμήμα ζωής των ανάδρομων και κατάδρομων ιχθύων, σε γλυκά ύδατα.

3.4 Μέτρα διατήρησης απαραίτητα για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που ορίζει η ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία (άρθρο 11 του κανονισμού).

Για το πλαίσιο και τις κατευθυντήριες γραμμές για τη σύνταξη των σχεδίων διαχείρισης, γίνονται συζητήσεις σε υψηλό επίπεδο στην Ένωση, προκειμένου να ληφθούν αποφάσεις.

3.4.1 Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να εγκρίνουν μέτρα διατήρησης που δεν θίγουν τα αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, με σκοπό την τήρηση των υποχρεώσεών τους σύμφωνα με την Οδηγία 2008/56/EK (οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική), την Οδηγία 2009/147/EK περί της διατήρησης άγριων πτηνών, ή την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας). Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται στα ύδατα υπό τη δικαιοδοσία ή την κυριαρχία των κρατών μελών (6 νμ για την Ελλάδα).

3.4.2 Όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που ορίζει η περιβαλλοντική νομοθεσία, τα οποία θα επηρεάσουν την αλιεία που ασκείται από άλλα κράτη μέλη με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον για αυτή την αλιεία, τα μέτρα αυτά εγκρίνονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (κοινοτική αρμοδιότητα).

Για το σκοπό αυτό το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία, παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον, πληροφορίες που αφορούν στα απαιτούμενα μέτρα και στις λεπτομέρειες της πρακτικής εφαρμογής τους. Σε περίπτωση συμφωνίας, το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία και τα λοιπά κράτη μέλη με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον υποβάλουν εντός έξι μηνών από την υποβολή των πληροφοριών, κοινή σύσταση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη θέσπιση των μέτρων.

Στην περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία και δεν υποβληθεί κοινή σύσταση, ή αν η κοινή σύσταση δεν συνάδει με τις απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να υποβάλει τη δική της πρόταση για τη λήψη μέτρων (συνδυασμός άρθρων 11 και 18).

3.4.3 Σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης και ελλείψει κοινής σύστασης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκδίδει τα απαραίτητα μέτρα. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται για μέγιστη περίοδο 12 μηνών, η οποία μπορεί να παραταθεί επιπλέον για μέγιστη περίοδο 12 μηνών, όταν εξακολουθούν να υφίστανται οι προϋποθέσεις.

3.5 Μέτρα της Ευρωπαϊκής Επιτροπή σε περίπτωση σοβαρής απειλής για τους θαλάσσιους βιολογικούς πόρους.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένου αιτήματος ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αποφασίζει τη λήψη προσωρινών μέτρων, όταν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα.

Το κράτος μέλος κοινοποιεί το αίτημα ταυτόχρονα στην Επιτροπή, στα λοιπά κράτη μέλη και στα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια. Τα λοιπά κράτη μέλη και τα γνωμοδοτικά συμβούλια

μπορούν να υποβάλουν γραπτά τις παρατηρήσεις τους εντός επτά εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση εντός 15 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Η Επιτροπή μπορεί, πριν τη λήξη της αρχικής περιόδου εφαρμογής του μέτρου έκτακτης ανάγκης, να παρατείνει την εφαρμογή του μέτρου για μέγιστη περίοδο έξι μηνών, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις.

3.6 Μέτρα έκτακτης ανάγκης από τα κράτη μέλη.

3.6.1 Το κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει μέτρα έκτακτης ανάγκης, όταν διαπιστώνεται σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα, οφειλόμενη σε αλιευτικές δραστηριότητες σε ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία του (12 νμ και για την Ελλάδα 6 νμ) ή δικαιοδοσία του (Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη μέχρι 200νμ από τις γραμμές βάσης). Τα μέτρα αυτά ισχύουν για μέγιστη περίοδο 3 μηνών. Στην περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι ένα τέτοιου είδους μέτρο δεν πληροί τους όρους και τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη λήψη του, μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος να το τροποποιήσει ή να το καταργήσει.

3.6.2 Αν τα μέτρα έκτακτης ανάγκης που πρόκειται να ληφθούν από κράτος μέλος ενδέχεται να θίξουν τα αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, τότε το κράτος μέλος που παίρνει την πρωτοβουλία προβαίνει σε διαβούλευση με την Επιτροπή, τα οικεία κράτη μέλη και τα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια, η οποία διαβούλευση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός.

3.7. Αποφυγή και ελαχιστοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων- υποχρέωση εκφόρτωσης (άρθρα 14 και 15, από τα βασικότερα άρθρα του κανονισμού).

3.7.1 Όλα τα αλιεύματα τα οποία υπόκεινται σε όρια, όπως ο τόνος και στη Μεσόγειο όλα τα αλιεύματα για τα οποία προβλέπονται ελάχιστα μεγέθη, όπως αυτά ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 1967/2006 (συν/νο), και αλιεύονται στα ύδατα της Ένωσης ή σε διεθνή ύδατα, μεταφέρονται και διατηρούνται επί των αλιευτικών σκαφών, καταγράφονται και εκφορτώνονται, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

α) Το αργότερο από την 1^η Ιανουαρίου 2015

- Τα αλιεύματα μεγάλων πελαγικών ειδών όπως ο τόνος, ο ξιφίας και ο μακρύπτερος τόνος. Για τον τόνο και για όλα τα αλιεύματα ειδών που υπόκεινται σε ετήσια συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα η αλιευόμενη ποσότητα καταλογίζεται στην ποσόστωση που έχει κατανομηθεί στο κράτος.

Προβλέπεται η δυνατότητα παρέκκλισης από την υποχρέωση καταλογισμού, μέχρι ποσοστού 9%, μόνον εφόσον το απόθεμα του είδους το οποίο αλιεύεται και δεν αποτελεί στόχο, ή γιατί έχει εξαντληθεί η ποσόστωση του είδους στόχου για το κράτος μέλος ή γιατί το κράτος μέλος δεν διαθέτει καθόλου ποσόστωση, βρίσκεται εντός ασφαλών βιολογικών ορίων. Για είδη όπως ο τόνος που βρίσκονται σε σχέδιο αποκατάστασης που σημαίνει ότι το απόθεμα βρίσκεται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων, δεν εφαρμόζεται η παρέκκλιση.

Τα κράτη μέλη μπορούν κατά την εκφόρτωση να χρησιμοποιούν ευελιξία, από έτος σε έτος, μέχρι ποσοστού 10% των επιτρεπόμενων εκφορτώσεων βάσει της καθορισμένης ποσόστωσης, δηλαδή μπορούν να επιτρέπουν την εκφόρτωση επιπλέον ποσοτήτων του είδους, με την προϋπόθεση ότι οι ποσότητες αυτές δεν ξεπερνούν το 10% της ποσόστωσης τους. Στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή επιβάλλει μειώσεις στις μελλοντικές ποσοστώσεις του

συγκεκριμένου κράτους μέλους, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 105 του κανονισμού 1224/2009 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος ελέγχου της αλιείας.

- Τα αλιεύματα μικρών πελαγικών ειδών του συνημμένου παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού 1967/2006 του Συμβουλίου που υπόκεινται σε ελάχιστα μεγέθη και συγκεκριμένα τα αλιεύματα των ειδών γαύρος σαρδέλα, σκουμπρί και σαυρίδι.

β) Το αργότερο από την 1^η Ιανουαρίου 2017 και όχι αργότερα από την 1^η Ιανουαρίου 2019, Τα λοιπά είδη του παραρτήματος ΙΙΙ, συνολικά 16 είδη ψαριών, 4 είδη μαλακοστράκων και 3 είδη δίθυρων μαλακίων.

3.7.2 Για τη διευκόλυνση της εισαγωγής της υποχρέωσης εκφόρτωσης τα κράτη μέλη μπορούν να εκτελούν πιλοτικά έργα, με στόχο την πλήρη διερεύνηση όλων των εφαρμοστέων μεθόδων για την αποφυγή, την ελαχιστοποίηση και την εξάλειψη των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.

3.7.3 Όταν όλα τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον σε συγκεκριμένο είδος αλιείας συμφωνούν ότι η υποχρέωση εκφόρτωσης πρέπει να εφαρμόζεται και για άλλα είδη, εκτός των προαναφερθέντων, μπορούν να υποβάλλουν κοινή σύσταση στην Επιτροπή για την επέκταση της εφαρμογής της υποχρέωσης εκφόρτωσης. Η Επιτροπή με σχετική πράξη εγκρίνει το σχετικό μέτρο, ακολουθώντας τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 18 και στην παράγραφο 3.9 της παρούσας.

3.7.4 Εξαιρούνται από την υποχρέωση εκφόρτωσης είδη των οποίων απαγορεύεται η αλίευση με νομική πράξη της Ένωσης, είδη τα οποία εμφανίζουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης με βάση επιστημονικά στοιχεία και αφού ληφθούν υπόψη τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών εργαλείων, των αλιευτικών πρακτικών και του οικοσυστήματος, καθώς και είδη για τα οποία ισχύουν εξαιρέσεις περί του ελάχιστου.

Είναι προφανές ότι η δυνατότητα αξιοποίησης αυτών των εξαιρέσεων είναι ιδιαίτερα περιορισμένη καθώς η τεκμηρίωση είναι ιδιαίτερα δύσκολη υπόθεση και γιατί αυτές οι περιπτώσεις είναι σήμερα ελάχιστες έως ανύπαρκτες.

3.7.5 Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της υποχρέωσης εκφόρτωσης προσδιορίζονται στα πολυετή σχέδια διαχείρισης (άρθρα 9 και 10) και κατά περίπτωση προσδιορίζονται περαιτέρω σε πράξεις της Επιτροπής που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του κανονισμού (παρ. 3.9 της παρούσας) .

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής περιλαμβάνουν τον προσδιορισμό της εξαίρεσης ειδών που παρουσιάζουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης, από την υποχρέωση εκφόρτωσης, καθώς και εξαιρέσεις περί του ελάχιστου ποσοστού αλιευμάτων που μπορούν να απαλλάσσονται από την υποχρέωση εκφόρτωσης.

Το ελάχιστο ποσοστό δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5% των ολικών ετήσιων αλιευμάτων όλων των ειδών που υπόκεινται στην υποχρέωση εκφόρτωσης. Για μια μεταβατική περίοδο 4 ετών το ποσοστό αυτό αυξάνεται κατά 2 μονάδες δηλαδή στο 7% για τα δυο πρώτα έτη εφαρμογής και κατά 1 μονάδα δηλαδή στο 6% για τα δυο επόμενα έτη.

Το ποσοστό απαλλαγής από την υποχρέωση εκφόρτωσης εφαρμόζεται μόνον στην περίπτωση που από τα επιστημονικά δεδομένα προκύπτει ότι είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθεί αύξηση της επιλεκτικότητας, καθώς επίσης και για την αποφυγή του δυσανάλογου κόστους χειρισμού των

ανεπιθύμητων αλιευμάτων, όταν τα ανεπιθύμητα αλιεύματα ανά εργαλείο αντιστοιχούν σε καθορισμένο, από το πολυετές σχέδιο, ποσοστό των ολικών ετήσιων αλιευμάτων.

Οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ελάχιστου ποσοστού απαλλαγής καθιστούν σχεδόν αδύνατη την αξιοποίησή του.

3.7.6 Με τον κανονισμό 1967/2006 του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα διατήρησης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο, παρέχεται η δυνατότητα στο Συμβούλιο να εγκρίνει σχέδια διαχείρισης για συγκεκριμένους τύπους αλιείας, ιδίως σε περιοχές που βρίσκονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει πέραν των χωρικών υδάτων των κρατών μελών. Το άρθρο 15 του νέου κανονισμού καλύπτει την περίπτωση που δεν έχει θεσπιστεί τέτοιου είδους σχέδιο από το Συμβούλιο, οπότε παρέχεται η εξουσία στην Επιτροπή να θεσπίσει για περίοδο τριών ετών ειδικό σχέδιο απορρίψεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 (σημ. 3.9 της παρούσας), το οποίο θα περιλαμβάνει τα αναφερόμενα, στην παρ. 3.7 της παρούσας, μέτρα για την εφαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού της εξαίρεσης περί του ελάχιστου.

Στην περίπτωση που δεν έχουν εκδοθεί μέτρα για τον καθορισμό της εξαίρεσης περί του ελάχιστου (παρ. 3.7.6 της παρούσας), είτε με πολυετές σχέδιο εγκεκριμένο είτε με ειδικό σχέδιο απορρίψεων, η Επιτροπή μπορεί να προσδιορίσει την εξαίρεση περί του ελάχιστου η οποία θα ανέρχεται το πολύ στο 5% των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων όλων των ειδών για τα οποία ισχύει η υποχρέωση εκφόρτωσης.

3.7.7 Για τα είδη που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, η χρήση των αλιευμάτων ειδών που είναι μικρότερα από τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης (μέγεθος κάτω του οποίου ισχύουν περιορισμοί ή κίνητρα με στόχο να αποφεύγεται η σύλληψη στο πλαίσιο της αλιείας), περιορίζονται σε σκοπούς άλλους από την ανθρώπινη κατανάλωση, συμπεριλαμβανομένων των ιχθυαλεύρων, ιχθυελαίων, φαρμακευτικών και καλλυντικών προϊόντων κ.λ.π.

3.7.8 Για τα είδη που δεν υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, τα αλιεύματα που είναι μικρότερα από τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης δεν κρατούνται στο σκάφος αλλά επιστρέφονται αμέσως στη θάλασσα.

3.7.9 Για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με την υποχρέωση εκφόρτωσης, τα κράτη μέλη φροντίζουν για την ύπαρξη κατάλληλων ικανοτήτων και μέσων π.χ παρατηρητών, τηλεόρασης κλειστού κυκλώματος (CCTV) ή άλλων μέσων (μέτρο ιδιαίτερα αυστηρό).

Για την εφαρμογή του άρθρου 15 του νέου κανονισμού, έχει προωθηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχέδιο κανονισμού για την τροποποίηση κανονισμών, μεταξύ των οποίων και ο κανονισμός 1967/2006 του Συμβουλίου για τα μέτρα διατήρησης στη Μεσόγειο, προκειμένου να εναρμονιστούν οι σχετικές διατάξεις με το άρθρο 15. Η τεχνική επεξεργασία του σχεδίου βρίσκεται σε εξέλιξη.

3.8. Κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων (άρθρα 16 και 17 του κανονισμού)

3.8.1 Στην περίπτωση που έχουν υιοθετηθεί συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (TACs), όπως η περίπτωση του τόνου, ή η περίπτωση των αλιευτικών δυνατοτήτων που καθορίζονται στις αλιευτικές συμφωνίες που συνάπτει η ΕΕ με τρίτες χώρες, η κατανομή αυτών μεταξύ κρατών μελών διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα ή τύπο αλιείας που το αφορά. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

3.8.2 Για την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων από το κράτος μέλος, χρησιμοποιούνται διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια, μεταξύ άλλων, περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα. Τα χρησιμοποιούμενα κριτήρια μπορούν να αφορούν, μεταξύ άλλων, τις επιπτώσεις της αλιείας στο περιβάλλον, το ιστορικό συμμόρφωσης, τη συμβολή στην τοπική οικονομία και τα ιστορικά επίπεδα αλιευμάτων.

Το κράτος μέλος πρέπει να παρέχει κίνητρα σε αλιευτικά σκάφη που χρησιμοποιούν επιλεκτικά αλιευτικά εργαλεία ή χρησιμοποιούν αλιευτικές τεχνικές που έχουν μειωμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις π.χ μειωμένα επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας ή ζημιάς στον οικοτόπο.

3.9. Περιφερειακή συνεργασία για τα μέτρα διατήρησης (άρθρο 18 του κανονισμού).

3.9.1 Η περιφερειακή συνεργασία θεσπίζεται για πρώτη φορά επίσημα, ως προαπαιτούμενη διαδικασία, πριν τη θέσπιση μέτρων διατήρησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και συγκεκριμένα μέτρων που επηρεάζουν την αλιευτική δραστηριότητα σε περιοχές που προστατεύονται από το περιβαλλοντικό δίκαιο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξουσιοδοτείται να λαμβάνει τέτοιου είδους μέτρα, μόνο στην περίπτωση που όλα τα κράτη μέλη που έχουν συμφέρον σε μια περιοχή συμφωνούν για την υποβολή κοινής σύστασης στην Επιτροπή.

3.9.2 Σε κάθε περίπτωση που ανατίθεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η εξουσία να θεσπίζει μέτρα διατήρησης σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, (τούτο μπορεί να προβλέπεται από τα πολυετή σχέδια, ή στο πλαίσιο υποβολής κοινής σύστασης, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα άρθρα 11, 15, 18 κ.λ.π), τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον το οποίο θίγεται από αυτά τα μέτρα δύνανται, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο συγκεκριμένο μέτρο ή και πολυετές σχέδιο, να υποβάλουν κοινές συστάσεις με στόχο την επίτευξη των στόχων των συγκεκριμένων μέτρων.

Για τη διαμόρφωση κοινών συστάσεων λαμβάνεται υπόψη η γνώμη των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων (βλ. κατωτέρω).

Ελλείψει κοινής σύστασης και αφού παρέλθει η προβλεπόμενη προθεσμία για την υποβολή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να υποβάλει την πρότασή της.

Όταν το μέτρο διατήρησης εφαρμόζεται σε συγκεκριμένο απόθεμα ιχθύων που είναι κοινό με τρίτες χώρες, η Ένωση επιδιώκει τη συμφωνία με όλους τους ενδιαφερόμενους εταίρους.

3.9.3 Ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν προβλέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού η ανάθεση εξουσίας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θεσπίζει μέτρα διατήρησης, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον σε γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή, μπορούν επίσης να καταρτίζουν κοινές συστάσεις προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να υποβάλει πρόταση για μέτρα, ή να θεσπίσει τα μέτρα αυτά.

3.10 Εθνικά μέτρα

Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν μέτρα για τη διατήρηση αποθεμάτων σε ύδατα της Ένωσης (χωρικά ύδατα κρατών μελών). Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι τουλάχιστον εξίσου αυστηρά με τα προβλεπόμενα στην ενωσιακή νομοθεσία και εφαρμόζονται αποκλειστικά στα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του λόγω κράτους που τα λαμβάνει.

4. Διαχείριση αλιευτικής ικανότητας

4.1 Συστήματα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.

Η θέσπιση συστημάτων μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων γίνεται για πρώτη φορά και η χρήση τους είναι δυναμική. Μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις είναι ανακλητά δικαιώματα χρήστη σε συγκεκριμένο τμήμα των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται σε κράτος μέλος (π.χ τόνος) ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχει θεσπίσει το κράτος μέλος, τα οποία δικαιώματα ο κάτοχος μπορεί να μεταβιβάσει. Η χρήση αυτών των συστημάτων αναμένεται να συμβάλει στη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας, καθώς οι επιχειρήσεις αναγκάζονται να προσαρμόζουν τον στόλο τους στα αλιευτικά τους δικαιώματα, προκειμένου να πετύχουν οικονομική απόδοση.

4.2 Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας του στόλου (συνολική χωρητικότητα και ισχύς μηχανής), στις αλιευτικές τους δυνατότητες, με στόχο την επίτευξη σταθερής και διαρκούς ισορροπίας μεταξύ τους.

Για την παρακολούθηση αυτής της ισορροπίας, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν, μέχρι 31 Μαΐου κάθε χρόνου, έκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η έκθεση περιλαμβάνει την ετήσια εκτίμηση της ικανότητας του στόλου και όλων των τμημάτων του και επιδιώκει να προσδιορίσει το διαρθρωτικό πλεόνασμα ανά τμήμα και να εκτιμά τη μακροπρόθεσμη κερδοφορία ανά τμήμα του στόλου. Αν από την εκτίμηση προκύπτει ότι η αλιευτική ικανότητα δεν εξισορροπείται, το κράτος μέλος καταρτίζει και συμπεριλαμβάνει στην έκθεσή του σχέδιο δράσης.

4.3 Ένα αλιευτικό σκάφος αποχωρεί από το στόλο μόνο μετά την αφαίρεση της αλιευτικής του άδειας και των αδειών αλίευσης που ενδεχόμενα διαθέτει.

4.4 Η αλιευτική ικανότητα που αντιστοιχεί στα αλιευτικά σκάφη που αποσύρονται με δημόσια ενίσχυση, δεν αναπληρώνεται.

Από την 1^η Ιανουαρίου 2014 η αλιευτική ικανότητα του στόλου κάθε κράτους μέλους δεν υπερβαίνει σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή το ανώτατο όριο το οποίο ορίζεται από τον κανονισμό (παράρτημα II). Για την Ελλάδα το ανώτατο όριο είναι 84.123 GT και 469.061 KW.

4.5 Καθεστώς εισόδου/εξόδου. Η είσοδος νέας αλιευτικής ικανότητας στο στόλο, χωρίς δημόσια ενίσχυση, αντισταθμίζεται από την προηγούμενη απόσυρση αλιευτικής ικανότητας χωρίς δημόσια ενίσχυση.

4.6 Μητρώα αλιευτικών σκαφών. Στο μητρώο το οποίο τηρεί το κράτος μέλος καταγράφονται οι πληροφορίες για την ιδιοκτησία, τα χαρακτηριστικά των σκαφών και των εργαλείων και η δραστηριότητα των αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία του κράτους. Η Επιτροπή τηρεί το δικό της μητρώο που περιέχει τις πληροφορίες που λαμβάνει από τα κράτη μέλη.

5. Επιστημονική βάση για τη διαχείριση της αλιείας.

5.1 Τα κράτη μέλη συλλέγουν δεδομένα βιολογικά, περιβαλλοντικά, τεχνικά και κοινωνικοοικονομικά, σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί (πρόγραμμα συλλογής αλιευτικών δεδομένων). Η χρηματοδότηση της απόκτησης και της διαχείρισης δεδομένων είναι επιλέξιμη για χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (η επεξεργασία του σχετικού κανονισμού, όπως προαναφέρθηκε είναι σε εξέλιξη).

5.2 Η αδυναμία ενός κράτους μέλους να συλλέξει δεδομένα, μπορεί να επιφέρει ανάλογη αναστολή ή διακοπή της σχετικής οικονομικής βοήθειας της Ένωσης προς το εν λόγω κράτος μέλος.

5.3 Τα κράτη μέλη εκτελούν προγράμματα έρευνας και καινοτομίας στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Τα προγράμματα αυτά είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

6. Εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

6.1 Η Ένωση προκειμένου να διασφαλίσει τη βιώσιμη εκμετάλλευση, διαχείριση και διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος, μεριμνά ώστε οι αλιευτικές δραστηριότητές της, εκτός των υδάτων της, να βασίζονται στις ίδιες αρχές και πρότυπα που περιλαμβάνει η ισχύουσα νομοθεσία της και να ισχύουν ισότιμες συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ των οικονομικών της φορέων και των οικονομικών φορέων τρίτων χωρών.

6.2 Η Ένωση στηρίζει ενεργά τις διεθνείς αλιευτικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των Περιφερειακών Οργανώσεων Διαχείρισης της Αλιείας (ICCAT, GFCM κ.λ.π) και συμβάλει στις δραστηριότητές τους.

6.3 Η Ένωση συνεργάζεται με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς για την εξάλειψη της παράνομης λαθραίας και άναρχής αλιείας.

6.4 Η Ένωση συνάπτει συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας με τρίτες χώρες οι οποίες είναι αμοιβαία επωφελείς για την Ένωση και την εκάστοτε τρίτη χώρα. Οι συμφωνίες ορίζουν το νομικό, περιβαλλοντικό, οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο εντός του οποίου ασκούνται οι αλιευτικές δραστηριότητες σκαφών της Ένωσης σε ύδατα τρίτων χωρών. Τέτοιου είδους Συμφωνίες έχει συνάψει η Ένωση με το Μαρόκο, τη Μαυριτανία κ.λ.π.

6.5 Τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης αλιεύουν στα ύδατα τρίτων χωρών μόνο πλεονάσματα των επιτρεπόμενων αλιευμάτων και μόνο εφόσον διαθέτουν άδεια αλίευσης που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την καθορισμένη διαδικασία. Μέρος του κόστους πρόσβασης στους πόρους καταβάλουν οι επιχειρήσεις και μέρος η Ένωση.

6.6 Σε κάθε συμφωνία σύμπραξης προβλέπεται η καταβολή από την Ένωση οικονομικής βοήθειας για τη στήριξη του αλιευτικού κλάδου της τρίτης χώρας.

6.7 Στην περίπτωση αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος τα οποία εκμεταλλεύονται σκάφη της Ένωσης και σκάφη τρίτων χωρών, η Ένωση επιδιώκει να συνεργάζεται με τις εν λόγω τρίτες χώρες με σκοπό τη διασφάλιση της βιώσιμης διαχείρισης αυτών των αποθεμάτων και καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να επιτύχει κοινές ρυθμίσεις για την αλίευση αυτών των αποθεμάτων. Για το σκοπό αυτό, συνάπτει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες με στόχο την κοινή διαχείριση των αποθεμάτων.

7. Προώθηση της βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας

7.1 Για την προώθηση της βιωσιμότητας της υδατοκαλλιέργειας, για την ανάπτυξη και την απασχόληση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει πρόσφατα ορίσει μη δεσμευτικές στρατηγικές κατευθύνσεις σχετικά με κοινές προτεραιότητες και στόχους για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας.

7.2 Τα κράτη μέλη θεσπίζουν εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας στην επικράτειά τους, το αργότερο μέχρι 30 Ιουνίου 2014, το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει τους στόχους τους, τα μέτρα και τα χρονοδιαγράμματα που απαιτούνται για την επίτευξή τους.

8. Κοινή Οργάνωση αγοράς.

Δημιουργείται κοινή οργάνωση αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με σκοπό την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των κλάδων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, τη βελτίωση της διαφάνειας και της σταθερότητας των αγορών, τη διασφάλιση της προσφοράς διαφοροποιημένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας για τους καταναλωτές και την παροχή επαληθεύσιμων και αξιόπιστων πληροφοριών στον καταναλωτή, σχετικά με την προέλευση του προϊόντος και τον τρόπο παραγωγής του, ιδίως μέσω της ετικέτας και της σήμανσης.

Η κοινή οργάνωση αγοράς περιλαμβάνει επίσης την οργάνωση του κλάδου, σχέδια παραγωγής και εμπορίας των οργανώσεων παραγωγών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, κοινά πρότυπα εμπορίας και την ενημέρωση του καταναλωτή.

9. Έλεγχος και επιβολή

9.1 Η συμμόρφωση με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής παραγωγής διασφαλίζεται μέσω αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου της αλιείας της Ένωσης, το οποίο έχει θεσπιστεί με τους κανονισμούς του Συμβουλίου 1224/2009, 1005/2008 και 1006/2008. Ο έλεγχος και η επιβολή έχουν, μεταξύ άλλων, ως βάση τη χρήση αποτελεσματικών τεχνολογιών ελέγχου (όπως VMS, ERS). Πιλοτικά προγράμματα για τις νέες τεχνολογίες μπορούν να εφαρμόζουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση του ελέγχου, της επιθεώρησης και της επιβολής, περιλαμβανομένης της θέσπισης αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τις επιχειρήσεις τους να συμβάλουν αναλογικά στο λειτουργικό κόστος εφαρμογής του ενωσιακού συστήματος ελέγχου της αλιείας και συλλογής δεδομένων.

9.2 Η Επιτροπή συγκροτεί, με σκοπό την ενίσχυση της εφαρμογής των υποχρεώσεων και τη συμμόρφωση με αυτές, ομάδα εμπειρογνομόνων η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους της και από αντιπροσώπους των κρατών μελών, μπορεί δε να καλεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από αίτησή του, να παρίσταται στις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνομόνων. Η ομάδα εμπειρογνομόνων έχει συγκεκριμένα καθήκοντα (άρθρο 37).

10. Χρηματοδοτικά μέσα

10.1 Η Ένωση μπορεί να χορηγεί οικονομική βοήθεια στα κράτη μέλη προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της Κ.Α.Π. Η οικονομική βοήθεια χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τους κανόνες της Κ.Α.Π. Η μη συμμόρφωση μπορεί να οδηγήσει σε διακοπή ή αναστολή των πληρωμών.

10.2 Η ενωσιακή οικονομική βοήθεια στις επιχειρήσεις χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τους κανόνες της Κ.Αλ.Π. Σοβαρές παραβάσεις των κανόνων από τις επιχειρήσεις, οδηγούν σε προσωρινή ή μόνιμη απαγόρευση της πρόσβασης στην οικονομική βοήθεια της Ένωσης ή και στην εφαρμογή οικονομικών μειώσεων. Αυτά τα μέτρα που λαμβάνονται από το κράτος μέλος πρέπει να είναι αποτρεπτικά, αποτελεσματικά και αναλογικά προς τη φύση, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και την επανάληψη σοβαρών παραβάσεων.

10.3 Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ενωσιακή οικονομική βοήθεια χορηγείται μόνο εάν δεν έχουν επιβληθεί κυρώσεις για σοβαρές παραβάσεις στην οικεία επιχείρηση, επί ένα έτος πριν από την ημερομηνία χορήγησης της ενωσιακής οικονομικής βοήθειας.

11. Γνωμοδοτικά Συμβούλια

Η συγκρότηση γνωμοδοτικών συμβουλίων θεσπίστηκε για πρώτη φορά με τον κανονισμό 2371/2002 του Συμβουλίου «σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική», τον οποίο αντικατέστησε ο νέος κανονισμός 1380/2013. Ήδη έχουν ιδρυθεί και λειτουργούν 7 γνωμοδοτικά συμβούλια, μεταξύ των οποίων και αυτό της Μεσογείου.

Τα γνωμοδοτικά συμβούλια ιδρύονται ανά γεωγραφική περιοχή ή ανά τομέα αρμοδιότητας. Η νέα Κ.Αλ.Π προβλέπει την ίδρυση τεσσάρων επιπλέον γνωμοδοτικών συμβουλίων, στον Εύξεινο Πόντο, στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, για την Υδατοκαλλιέργεια και για τις αγορές.

Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να υποβάλουν προτάσεις και εισηγήσεις προς την Επιτροπή για ζητήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και συστάσεις για την απλοποίηση των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Η Επιτροπή πρέπει να συμβουλευέται τα γνωμοδοτικά συμβούλια, εφόσον χρειάζεται. Οι συμβουλές των γνωμοδοτικών συμβουλίων λαμβάνονται υπόψη.

Τα γνωμοδοτικά συμβούλια έχουν συγκεκριμένη σύνθεση (άρθρο 45).

Ολοκληρώνοντας την ανάλυση του πλαισίου της νέας Κ.Αλ.Π, το οποίο θα συμπληρωθεί με την έκδοση του κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, όπως προαναφέρθηκε, τα συμπεράσματα που εξάγονται είναι ότι πρόκειται για ένα πλαίσιο ιδιαίτερα απαιτητικό, αυστηρό, του οποίου η εφαρμογή χρήζει ιδιαίτερης προσοχής, τόσο από την πλευρά της διοίκησης όσο και από την πλευρά των αλιευτικών φορέων και επιχειρήσεων. Η πλημμελής ή η μη εφαρμογή του επιφέρει κυρώσεις τόσο στο κράτος όσο και στους αλιευτικούς φορείς και επιχειρήσεις, όπως αναλυτικά παρατέθηκε.

Παρακαλούμε για την ενημέρωσή σας, τις ενέργειές σας και την ευρεία ενημέρωση των εμπλεκόμενων στο χώρο ευθύνης σας.

Ο Γεν. Γραμματέας

Μ. Κορασίδης

Παράρτημα

Ελάχιστα μεγέθη θαλάσσιων οργανισμών

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Ελάχιστο μέγεθος
1. Ψάρια		
<i>Dicentrarchus labrax</i>	<u>Λαβράκι</u>	25 cm
<i>Diplodus annularis</i>	<u>Σπάρος</u>	12 cm
<i>Diplodus puntazzo</i>	<u>Ούγαινα</u>	18 cm
<i>Diplodus sargus</i>	<u>Σαργός</u>	23 cm
<i>Diplodus vulgaris</i>	<u>Καραγκιόζης</u>	18 cm
<i>Engraulis encrasicolus</i> *	<u>Γαύρος</u>	9 cm
<i>Erinephelus</i> spp.	<u>Σφυρίδες</u>	45 cm
<i>Lithognathus mormyrus</i>	<u>Μουρμούρα</u>	20 cm
<i>Merluccius merluccius</i> ***	<u>Βακαλάος</u>	20 cm
<i>Mullus</i> spp.	<u>Μπαρμπούνια</u>	11 cm
<i>Pagellus acarne</i>	<u>Μουσμούλι</u>	17 cm
<i>Pagellus bogaraveo</i>	<u>Κεφαλάς</u>	33 cm
<i>Pagellus erythrinus</i>	<u>Λυθρίνι</u>	15 cm
<i>Pagrus pagrus</i>	<u>Φαγγρί</u>	18 cm
<i>Polyprion americanus</i>	<u>Βλόχος</u>	45 cm
<i>Sardina pilchardus</i> **	<u>Σαρδέλα</u>	11 cm
<i>Scomber</i> spp	<u>Κολιός</u>	18 cm
<i>Solea vulgaris</i>	<u>Γλώσσα</u>	20 cm
<i>Sparus aurata</i>	<u>Τσιπούρα</u>	20 cm
<i>Trachurus</i> spp.	<u>Σαρδί</u>	15 cm
2. Μαλακόστρακα		
<i>Homarus gammarus</i>	<u>Αστακογαρίδα</u>	300 mm TL 105 mm CL
<i>Nephrops norvegicus</i>	<u>Καριβίδα</u>	20 mm CL 70 mm TL
Palinuridae	<u>Αστακοί</u>	90 mm CL
<i>Parapenaeus longirostris</i>	<u>Κόκκινη γαρίδα</u>	20 mm CL
3. Δίθυρα μαλάκια		
<i>Pecten jacobaeus</i>	<u>Μεγάλο γτένι</u>	10 cm
<i>Venerupis</i> spp.	<u>Κοχόλια</u>	25 mm
<i>Venus</i> spp.	<u>Αχιβάδες</u>	25 mm

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Για Ενέργεια:

1. Περιφέρειες της χώρας / Υπηρεσίες Αλιείας - Έδρες τους
2. Περιφερειακές Ενότητες της χώρας / Υπηρεσίες Αλιείας - Έδρες τους
3. Αποκεντρωμένες Διοικήσεις / Υπηρεσίες Αλιείας - Έδρες τους

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπ. Ναυτιλίας & Αιγαίου, Δ/νση Ελέγχου Αλιείας
Ακτή Βασιλειάδη Ε1-Ε4, 18510 Πειραιάς
2. ΠΑΣΕΓΕΣ
Αρκαδίας 26 & Μεσογείων, 11526, Αθήνα.
3. ΓΕΣΑΣΕ, Κηφισίας 16/ 11526 Αθήνα.
4. Πανελλήνια Ένωση Πλοιοκτητών Παράκτιων Επαγγελματικών Αλιευτικών
Σκαφών, κτίριο Ιχθυόσκαλας Μεσολογγίου, (Τ.Θ 153) / 30200 Μεσολόγγι.
5. ΠΕΠΜΑ , Πολυτεχνείου 25 /57004 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.
6. Επαγγελματικός Αλιευτικός Σύλλογος «ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ», Ιχθυόσκαλα
Κερατσινίου, Γρ. 61 Κερατσίνι.
7. Αλιευτικός Συνεταιρισμός Γρι –Γρί Βόλου “Ο ΠΑΓΑΣΗΤΙΚΟΣ”
Ιχθυόσκαλα Βόλου.
8. Αλιευτικός Αγροτ. Συν/σμός Ιδιοκτητών Γρι-Γρι Σαλαμίνας “Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ”
Λεωφ. Φανερωμένης 21 ΤΚ 18900 Σαλαμίνα.
9. Αγροτικός Αλιευτικός Παραγωγικός Συνεταιρισμός Ιδιοκτητών Γρι-Γρί Ημέρας–Νυχτας
“Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ”
Κουντουριώτη 4/ 55132 Ν. Κρήνη.
10. Σωματείο Αλιέων Γρι –Γρι Ν. Αρτάκης / Ν. Αρτάκη Εύβοια.
11. Σύνδεσμος Πλοιοκτητών Μέσης Αλιείας Αν. Μακεδονίας-Θράκης,
Ιχθυόσκαλα Αλεξανδρούπολης.
12. Ομοσπονδία Αγροτικών –Αλιευτικών Συλλόγων των Παραμεθόριων Νησιών της
Περιφέρειας Ν. Αιγαίου,
85200 Κάλυμνος.
13. Σ.Ε.Θ.
Κτήριο ΟΠΕ, Μαρίνου Αντύπα 86-88, 163 46 Ηλιούπολη
14. ΠΑΝ.Ε.Μ.Ι.
Κτήριο ΟΠΕ, Μαρίνου Αντύπα 86-88, 163 46 Ηλιούπολη
15. Ένωση Ελλήνων Υδατ/τών
Φαρμακίδου 3 - 341 00 Χαλκίδα
16. Ιχθυοκαλλιέργειες Δωδεκανήσου
852 00 Κάλυμνος
17. Ένωση Ιχθ/τών Βορείου Αιγαίου (Ε.Ι.Β.Α.)
Μικιάδων 14, 821 00 Χίος
18. Σύνδεσμος Υδατοκαλλιεργητών Ν. Αιτωλοακαρνανίας (Σ.ΥΔ.Ν.Α.)
Χρήστου Μπασαγιάννη 11, 302 00 Μεσολόγγι
19. Σύλλογος Ιχθυοκαλλιεργητών Ν. Θεσπρωτίας
Ελευθ. Βενιζέλου 3 - 461 00 Ηγουμενίτσα
20. Σύνδεσμος Υδατ/γητών Β. Ελλάδος – Θεσσαλίας
Κλεισούρας 13 - 546 31 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
21. Σύνδεσμος Ελλήνων Μυδ/των Οστρ/τών (Σ.Ε.Μ.Υ.Ο.)

Δήμος Αξιού, Θεσσαλονίκη 573 00 Χαλάστρα

22. Αγροτικός Συνεταιρισμός Οστρ/των Μακρύγιαλου Πιερίας
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΛΟΣ»
600 64 Κίτρος Πιερίας
23. Αλιευτικός Συνεταιρισμός «ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ»
573 00 Χαλάστρα
24. Αλιευτικός Συνεταιρισμός «ΧΑΛΑΣΤΡΑ»
573 00 Χαλάστρα
25. Αλιευτικός Συνεταιρισμός Κυμίνων-Μαλγάρων
573 00 Χαλάστρα
26. Σύνδεσμος Μυδοκαλλιεργητών Ν. Πιερίας
600 64 Μακρύγιαλος
27. Οργάνωση Παραγωγών Μυδιών & Οστρακοειδών «ΟΣΤΡΙΑ Α.Ε.»
590 32 Κλειδί Ημαθίας
28. ΠΑΣΕΚΤ Πειραιώς 226 /177 78 ΑΘΗΝΑ
29. Σύνδεσμος Ιχθυεμπόρων Πειραιά
Ιχθυόσκαλα –Λιμήν Ηρακλέους 18757 ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
30. Σύνδεσμος Ιχθυεμπόρων Θεσσαλονίκης
Ιχθυόσκαλα Θεσσαλονίκης, 57004 Ν. Μηχανιώνα
31. Σωματείο Ιχθυεμπόρων Καβάλας
Ιχθυόσκαλα Καβάλας, 65403 Καβάλα

ΕΔ:

- Γρ. Υπουργού κ. Τσαυτάρη
- Γρ.Γεν. Γραμματέα κ Κορασίδη
- Γρ Γεν. Γραμματέα κ. Μελά
- Γρ. Προϊσταμένης Γεν. Δ/σης
- Δ/ση Θαλ. Αλιείας
- Δ/ση Υδατοκαλλιεργειών και Ε.Υ.
- Δ/ση Αλ. Εφαρμογών & ΕΑΠ
- Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης ΕΠΑΛ
- Ειδική Υπηρεσία Εφαρμογής